

تأثیر تراکم بوته و سربرداری بر عملکرد و اجزاء عملکرد ذرت دانه‌ای در منطقه زیر سد درودزن استان فارس

یحیی امام و محمود تدین

دانشیار زراعت و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد

بخش زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

تاریخ پذیرش مقاله ۲۶/۳/۲۸

خلاصه

تأثیر تیمارهای سرزنی و تراکم بر عملکرد ذرت دانه‌ای رقم سینتل کراس ۴، ۷۰۴ در آزمایش بصورت کرتها خرد شده در قالب بلوکهای کامل تصادفی، در سال ۱۳۷۵ در مرکز تحقیقات کشاورزی کوشک واقع در زیر سد درودزن استان فارس مورد بررسی قرار گرفت. تیمار سربرداری فاکتور اصلی را تشکیل می‌داد و شامل: باقی گذاردن یک برگ، دو برگ، سه برگ بالای بلال و شاهد (بدون حذف برگ) بود. فاکتور فرعی شامل تراکمهای ۵/۵۵، ۶/۶۶، ۸/۳۳ و ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع بود. عملیات سربرداری دو هفته پس از گردش اثاثی انجام گرفت. نتایج این آزمایش نشان داد که بیشترین عملکرد دانه (۱۱۲۵۰ گیلوگرم در هکتار) از تیمار باقی گذاشتن دو برگ بالای بلال و تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع بدست آمد. تعداد ردیف دانه در بلال تحت تأثیر سربرداری قرار نگرفت ولی بیشترین تعداد ردیف در بلال (۱۵/۱) از کمترین تراکم بوته در واحد سطح بدست آمد. بیشترین تعداد دانه در هر ردیف بلال مربوط به کمترین تراکم و باقی گذاشتن سه برگ بالای بلال بود. حداکثر وزن هزار دانه (۸/۲۹۳ گرم) از تیمار شاهد (بدون حذف برگ) در تراکم ۵/۵ بوته در متر مربع حاصل شد. شاخص سطح برگ در تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع، و سرزنی شاهد (بدون حذف برگ) (در حداکثر مقدار خود بود). تیمار باقی گذاشتن یک برگ بالای بلال در تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع، حداکثر عملکرد علوفه را تولید کرد. بیشترین شاخص بوداشت (۳/۵۲٪) از تراکم ۶/۶ بوته در متر مربع و یک برگ بالای بلال بدست آمد. نتایج این آزمایش نشان داد که در شرایط مشابه این آزمایش می‌توان مزرعه ذرت دانه‌ای را پس از گردش اثاثی سربرداری کرد و علاوه بر تأمین مقداری علوفه تازه، عملکرد دانه را هم افزایش داد.

واژه‌های کلیدی: تراکم بوته، عملکرد، اجزای عملکرد، سربرداری، ذرت، علوفه، سرزنی

کشاورزان قرار گرفته و نیمی از سطح زیر کشت ذرت کشور را به خود اختصاص دهد (۳). لذا مشخص نمودن تراکم مناسب، با توجه به اینکه ذرت قدرت تولید پنجه نداشته و عملکرد آن به تغییر تراکم گیاهی واکنش قابل ملاحظه ای نشان می‌دهد، از اهمیت خاصی برخوردار است. در این جهت همگام با مطالعه اثر تراکم، بررسی تأثیر دست ورزی مکانیکی ساختار سایه انداز

مقدمه

در ایران در سالهای اخیر توجه خاصی به زراعت ذرت معطوف شده است و از سال ۱۳۷۲ وزارت کشاورزی افزایش عملکرد و سطح زیر کشت ذرت را بعنوان دومین طرح محوری خود اعلام کرده است (۲). تولید و توزیع بذر ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در استان فارس باعث گردیده است که این زراعت مورد استقبال

پژوهشی پیرامون تاثیر سایه اندازی گل نر بر محصول ذرت، نقصان قبل ملاحظه ای را در عملکرد گزارش کرده اند. آنها اظهار داشتند که برداشت سه برگ همراه گل آذین نر، سبب کاهش معنی دار عملکرد دانه (به میزان ۹/۲ درصد) می شود. همچنین واسیلاس و سیف (۱۶) دریافتند که برداشت گل نر و برگ بالایی در ذرت، عملکرد دانه را به طور متوسط ۳ درصد کاهش می دهد، هر چند روى و بیسوس (۱۵) گزارشاتی مبنی بر افزایش عملکرد در نتیجه اعمال تیمارهای سر برداری ارایه نموده اند.

بنابراین، با توجه به اهمیت کاشت ذرت در کشور به منظور بدست آوردن عملکرد مناسب و قابل قبول در آزمایش حاضر، تاثیر تراکم و سر برداری بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت در رقم سینگل کراس ۷۰۴ که رقم غالب ذرت دانه ای در استان فارس است مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها

در یک آزمایش مزرعه ای در سال ۱۳۷۵، تاثیر تراکم و سر برداری بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه ای رقم سینگل کراس ۷۰۴ در منطقه کوشک واقع در زیر سد درودزن استان فارس (۳۶°۵۲' شرقی و ۷۰°۳' شمالی با ارتفاع ۱۶۵۰ متر از سطح دریا) مورد بررسی قرار گرفت. زمین مورد نظر که در سال قبل در حالت آیش بود حدود دو ماه قبل از کاشت شخم زده شد و بستر بذر مطابق معمول منطقه آماده گردید. آزمایش بصورت کرتهاخود شده در قالب بلوكهای کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. فاکتور اصلی سرزنه بوته ها در ۴ سطح شامل باقی گذاشتن یک برگ بالای بلال، باقی گذاشتن دو برگ بالای بلال و باقی گذاشتن سه برگ بالای بلال و شاهد (بدون حذف برگ) بعد از گرده افشاری بود.

فاکتور فرعی شامل تراکم بوته در ۴ سطح: ۱۱/۱۱/۸/۳۳ و ۵/۵/۶/۶/۶ بود. برای بدست آوردن تیمارهای تراکم، فاصله ردیفهای کاشت ۶۰ سانتیمتر و فاصله روی ردیف معادل ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ سانتیمتر قرار داده شد. کاشت کرتها با دست انجام گرفت. هر کرت فرعی شامل ۸ ردیف کاشت بطول ۱۰ متر بود. به هنگام کاشت معادل ۱۵۰ کیلوگرم کود اوره و ۳۰۰ کیلوگرم کود فسفات آمونیوم در هکتار به خاک افزوده شد. به

گیاهی^۱ بعد از گلدهی (۱۵) بر عملکرد و اجزای آن دارای اهمیت بوده و ممکن است در انتخاب تراکم مناسب تاثیر داشته باشد (۶، ۱۱ و ۱۵). چنانچه تعداد کافی بوته در واحد سطح وجود نداشته باشد، منابع موجود بطور کامل مورد بهره برداری قرار نمی گیرد و بر عکس، کاشت ذرت در تراکمهای خیلی زیاد، به دلیل افزایش رقبهای درون و بین بوته ای در مراحل مختلف رشد، موجب کاهش قابل ملاحظه عملکرد می شود (۵، ۱۵ و ۱۶). در مطالعات تراکم بوته نشان داده شده است که از دیگر تراکم تا حدود ۸۹۰۰۰ بوته در هکتار، عملکرد دانه را بطور خطی افزایش داده است (۱۱). در تراکمهای زیادتر تا حدود ۱۱۲۰۰۰ بوته در هکتار، افزایش بیشتر عملکرد، بصورت غیر خطی بدست آمده است (۱۲). آرایش مناسب تر بوته ها از طریق کاهش فاصله ردیفهای کاشت و کاهش تراکم بوته ها در هر ردیف موجب افزایش یکنواختی توزیع شاخص سطح برگ شده (۱۱) و عملکرد دانه را افزایش داده است (۱۰). بر عکس، افزایش فاصله ردیفهای کاشت با کاهش وزن خشک کل و وزن خشک برگهای ذرت همراه بوده است (۷). از طرف دیگر، برخی پژوهشگران کاهش عملکرد در تراکمهای بسیار زیاد بوته در واحد سطح را گزارش کرده اند که بخشی از این کاهش عملکرد مربوط به افزایش درصد عقیمی دانه ها در بلال (۵) یا کاهش کل تعداد دانه های تولید شده در هر بلال (۱۶) و یا هر دو مورد بوده است (۴).

یوشیدا (۱۸) گزارش کرد که علت کاهش عملکرد، بعد از رسیدن به یک حداکثر تراکم، افزایش تعداد بوته های نازا است. بر طبق مشاهدات روی و بیسوس (۱۵) دست ورزی ساختار سایه انداز ذرت بعد از گلدهی باعث نفوذ بیشتر نور و افزایش عملکرد دانه شده است. این امر ممکن است با تغییر سرعت رشد گیاه و میزان ماده خشک تولیدی در ارتباط باشد. بر طبق اظهارات دانکن و همکاران (۸) با حذف گل نر در گیاهانی که سر برداری شده بودند رقابت بین گل نر و بلال، بر سر عناصر غذایی قابل دسترس، کم شد. همچنین، سر برداری باعث افزایش نفوذ نور به درون سایه انداز گیاهی گردید (۱۵). دنمید و همکاران (۷) ابراز عقیده کرده اند که سر برداری و حذف برگهای بالای بلال باعث افزایش شاخص برداشت شده است. نتایج مربوط به تاثیر حذف گل نر بر عملکرد دانه در همه موارد یکسان نبوده است، به عنوان مثال، کانترال و جدلمن (۶) در

تیمار شاهد و حداقل سطح برگ مربوط به تیمار باقی گذاشتن یک برگ بالای بلال بود (جدول ۱). شاخص سطح برگ نیز تحت تاثیر تیمارهای تراکم قرار گرفت و بیشترین شاخص سطح برگ از تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع بدست آمد و تیمار ۵/۵۵ بوته در متر مربع حداقل شاخص سطح برگ را به خود اختصاص داد (شکل ۱). این یافته ها با نتایج گزارش شده توسط سایر پژوهشگران مطابقت دارد، برای مثال رمی سان و لوکاس (۱۴) در پژوهشی پیرامون تاثیر تراکم بر شاخص سطح برگ به نتیجه مشابهی دست یافتند. بررسی تغییرات شاخص برگ در طول فصل رشد نشان داد که شاخص سطح برگ در تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع برتری خود را تا پایان فصل رشد حفظ کرد (شکل ۱) که این یافته نیز با نتایج رمی سان و لوکاس (۱۴) مطابقت دارد.

مقایسه میزان علوفه سربرداری شده نشان داد که بیشترین میزان علوفه از تیمار باقی گذاشتن یک برگ بالای بلال بدست آمد (شکل ۲). روی و پیسواس (۱۵) نیز در پژوهش مشابهی به این نتیجه رسیدند که بیشترین علوفه هنگامی حاصل می شود که بوته های ذرت دقیقاً از بالای بلال سر برداری شوند. در مطالعه حاضر میزان علوفه تازه حاصل از تراکم ۱۱/۱۱ بوته در متر مربع از بقیه

علاوه ، معادل ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار اوره در مرحله ۶ برگی بصورت سرک داده شد. علفهای هرز با دست حذف گردید و آبیاری با استفاده سیفون و مطابق معمول منطقه انجام گرفت. سر برداری دو هفته پس از گرده افشاری با دست و به وسیله قیچی با غبانی انجام شد. اندازه گیریها شامل مساحت برگ تک بوته، شاخص سطح برگ ، عملکرد علوفه تازه سر برداری شده ، عملکرد دانه ، تعداد ردیفهای دانه در هر بلال ، تعداد دانه در هر ردیف ، وزن هزار دانه و شاخص برداشت بود. وزن خشک نمونه ها پس از قرار داد در آون در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد به مدت ۷۲ ساعت بدست آمد. داده های جمع آوری شده تجزیه و تحلیل آماری شد و برای مقایسه میانگین ها از آزمون دانکن استفاده گردید.

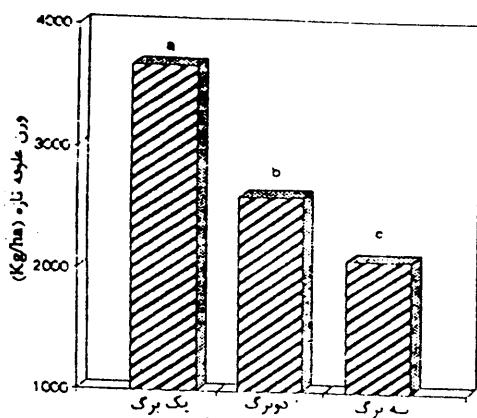
نتایج و بحث

الف - تاثیر تیمارهای بر سطح برگ و میزان علوفه سر برداری شده نتایج بدست آمده نشان داد که مساحت برگ تک بوته ها دو هفته بعد از ظهور گل نر به حداقل خود رسید و بیشترین سطح برگ تک بوته از تراکم ۵/۵ بوته در متر مربع بدست آمد (جدول ۱). از بین تیمارهای سر برداری ، حداقل سطح برگ هر بوته مربوط به

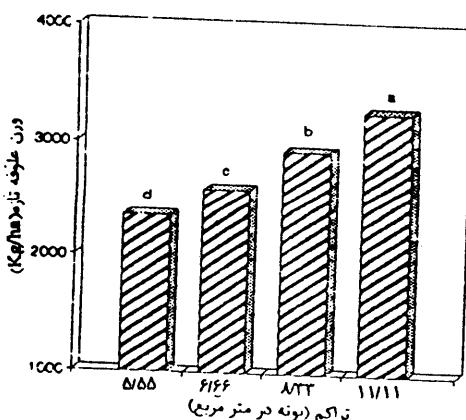
جدول ۱ - تاثیر سربرداری و تراکم بوته بر حداقل مساحت برگ تک بوته (L_{Amax})، تعداد ردیف در بلال ، تعداد دانه در ردیف ، وزن علوفه و شاخص برداشت در ذرت دانه ای در منطقه کوشکک.

تیمار	L _{Amax} (سانتیمتر مربع)	تعداد ردیف در بلال	وزن علوفه	شاخص برداشت	تعداد دانه در ردیف	سربرداری
			(کیلوگرم در هکتار)	(%)		
شاهد	۶۰۱۱a*	۱۵/۴a	۴۵/۲۴ab	۱۵/۹d	۴۲/۹d	
بلال و یک برگ	۴۲۱۴d	۱۴/۹a	۴۴/۳b	۳۶۷۳a	۵۶/۲a	
بلال و دو برگ	۵۲۲۳c	۱۴/۸a	۴۵/۱۸ab	۲۶۱۶b	۵۱/۷b	
بلال و سه برگ	۵۷۸۹b	۱۴/۷a	۴۶/۶a	۲۰۹۱c	۴۶/۵c	
تراکم (بوته در متر مربع)						
۵/۵۵	۶۰۳۱a	۱۵/۶۸a	۴۷/۴۴a	۲۲۵۴d	۵۰/۷b	
۶/۶۶	۴۹۶۹b	۱۵/۱۱b	۴۶/۶۴ab	۲۵۹۶c	۵۲/۳a	
۸/۳۳	۵۱۹۱b	۱۴/۶۴c	۴۵/۱۱b	۲۹۴۲b	۴۸/۴c	
۱۱/۱۱	۵۰۴۶b	۶۴/۳۴c	۴۲/۷۱c	۳۲۸۱a	۴۶/۸d	

* میانگین های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

شکل ۲ - تأثیر تیمار سربرداری بر وزن علوفه تازه، ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

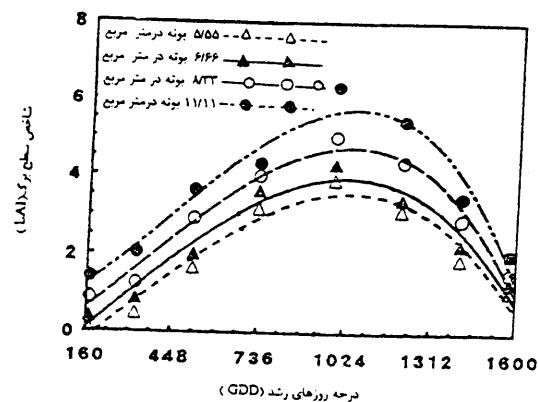
شکل ۳ - تأثیر تراکم بر بروزن علوفه تازه، ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

نهایی ردیف دانه پیش از بقیه اجزای عملکرد بر روی ناحیه نموی بلال^۱ ایجاد می گردد. در آزمایش حاضر که عمل سر برداری پس از شکل گیری ردیف های دانه در بلال صورت گرفت ، تعداد دانه در هر ردیف بلال تحت تأثیر تیمارهای سر برداری قرار گرفت و بیشترین تعداد دانه در هر ردیف از تیمار باقی گذاشتن سه برگ بالای بلال بدست آمد(شکل ۸). در بین تیمارهای تراکم، بیشترین تعداد دانه در هر ردیف بلال از تراکم ۵/۵ بوتة در متر مربع بدست آمد (شکل ۹). ردی و دینارد (۱۳) اظهار داشته اند که در تراکمهای زیاد دلیل اصلی سقط دانه ها، خصوصاً در نوک بلال کاهش عرضه مواد پرورده بوده که این امر موجب به کاهش تعداد دانه در ردیف گردیده است . در پژوهش حاضر ، تعداد دانه در هر ردیف در تیمار باقی گذاردن یک برگ بالای بلال نسبت به سایر تیمارهای سر برداری

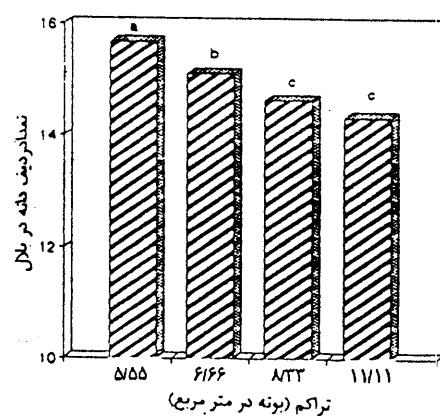
تیمارهای تراکم بطور معنی داری زیادتر بود(شکل ۳). با توجه به اینکه در هیبرید ذرت دانه ای سینگل کراس ۷۰۴ بطور میانگین ۴ الی ۵ برگ بالای بلال وجود دارد، سر برداری از بالای بلال به ویژه در تراکمهای زیاد منجر به تولید مقدار قابل ملاحظه ای علوفه تازه خواهد گردید.

ب - تأثیر تیمارها بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه
تجزیه و تحلیل آماری داده های حاصل از این آزمایش نشان داد که تراکم ، سر برداری و تأثیر متقابل آنها دارای تأثیر معنی دلوی بر عملکرد دانه بود. بیشترین عملکرد دانه از تراکم ۱۱/۱ بوتة در متر مربع بدست آمد(شکل ۴). در بین تیمارهای سر برداری حداقل عملکرد دانه (۱۱۲۵۰ کیلوگرم در هکتار) از تیمار باقی گذاشتن دو برگ بالای بلال بدست آمد (شکل ۵). افزایش عملکرد دانه در نتیجه سر برداری در تراکم های زیادتر احتمالاً بدلیل نفوذ بهتر نور به داخل سایه انداز گیاهی (۷)، کاهش رقابت بین بوتة ای و درون بوتة ای (۱۲)، کاهش رقابت بین گل نر و بلال برای عناصر غذایی و افزایش ظرفیت فتوسترنی برگهای باقی مانده (۱۵) بوده است .

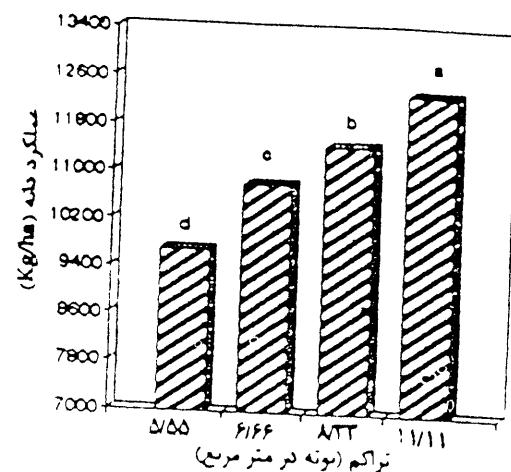
تفاوت تعداد ردیف دانه در بلال در بین تیمارهای سر برداری معنی دار نبود(شکل ۶). ولی در بین تیمارهای تراکم بیشترین تعداد ردیف در بلال از تراکم ۵/۵ بوتة در متر مربع حاصل شد(شکل ۷). هاشمی دزفولی و هربرت (۹) نیز گزارش کرده اند که با افزایش تراکم تعداد ردیف دانه در بلال کاهش می یابد اما تعداد ردیف های دانه در بلال تحت تأثیر تیمار سر برداری قرار نمی گیرد، زیرا تعداد

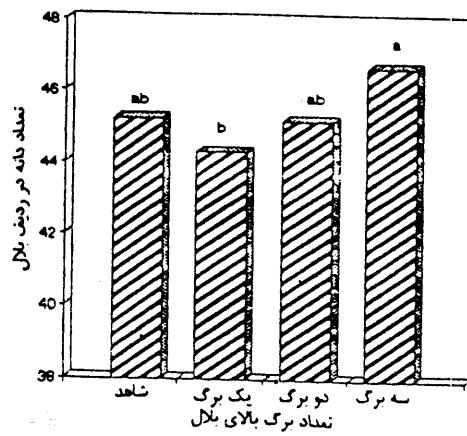
شکل ۱ - تأثیر تیمار تراکم بوتة بر روند فعلی شاخص سطح برگ در درجه روزهای پس از کاشت

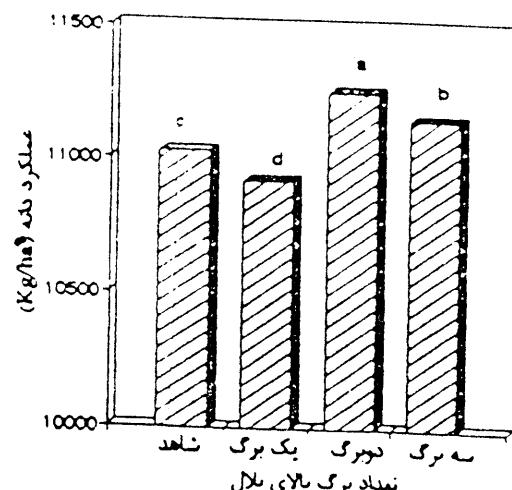
شکل ۷ - تأثیر تراکم بونه بر تعداد ردیف در بلال . ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

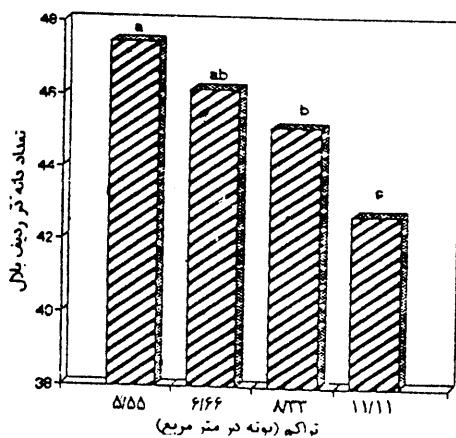
شکل ۴ - تأثیر تیمار بر عملکرد دانه . ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

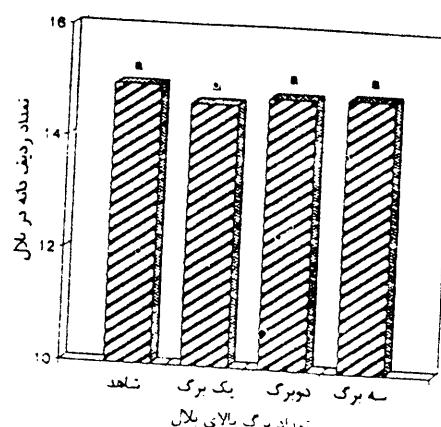
شکل ۸ - تأثیر تیمار سربرداری بر تعداد دانه در ردیف بلال. ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

شکل ۵ - تأثیر تیمار سربرداری بر عملکرد دانه . ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

شکل ۹ - تأثیر تراکم بونه بر تعداد دانه در ردیف بلال. ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

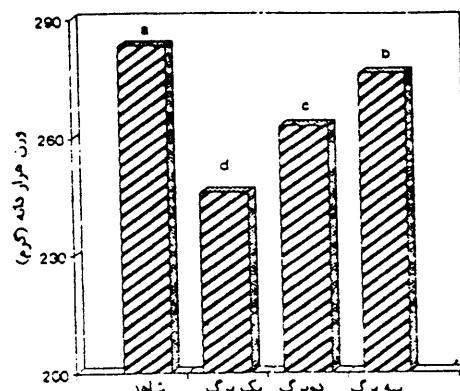
شکل ۶ - تأثیر تیمار سربرداری بر تعداد ردیف دانه در بلال . ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دان肯 دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی باشند.

است. در تراکمهای زیادتر نیز به علت رقابت بیشتر بین مقصدهای فیزیولوژیکی برای مواد پرورده، دانه‌های قسمت بالایی بلل سقط شدند که این یافته مشاهدات کانترا (۶) را تایید می‌کند. بیشترین وزن هزار دانه از تیمار سر زنی شاهد (شکل ۱۰) و تراکم ۵/۵۵ بوته در متر مریع بدست آمد (شکل ۱۱). این امر به علت کاهش رقابت بین بوته‌ای و درون بوته‌ای در تراکم کمتر و فراهم بودن بیشتر مواد پرورده و مواد ذخیره در برگ‌ها و ساقه بوته‌های شاهد بوده است و با یافته‌های پژوهشگران دیگر (۱۶) نیز مطابقت دارد. شاخص برداشت نیز تحت تاثیر تراکم قرار گرفت و بیشترین شاخص برداشت از تراکم ۵/۵ بوته در متر مریع و تیمار سر زنی باقی گذاردن یک برگ بالای بلل بدست آمد (جدول ۱). این یافته نیز نتایج پژوهش تبیکاگو و گاردنر (۱۶) را تایید می‌کند. معمولاً در تیمارهای سر زنی به علت حذف قسمتی از اندام هوایی گیاه، شاخص برداشت تحت تاثیر مثبت قرار گرفته و بطور کلی با افزایش شدت سر برداری شاخص برداشت نیز افزایش بیشتری می‌یابد (۱۳ و ۱۶).

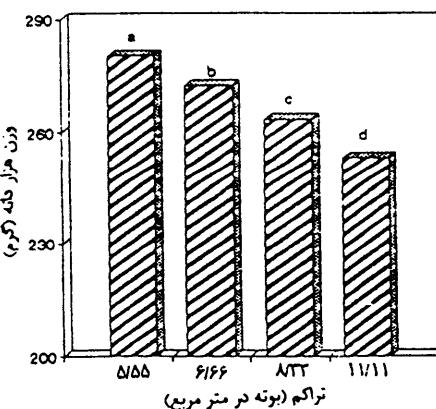
بر اساس نتایج بدست آمده از پژوهش حاضر به نظر می‌رسد در ذرت رقم سینگل کراس ۷۰۴ در صورت سر برداری از دو برگ بالای بلل به دلیل نفوذ بهتر نور به داخل سایه انداز و افزایش کارایی برگ‌های پایینی و همچنین کاهش رقابت بین بلل و گل نر سر مواد پرورده و بطور کلی کاهش رقابت درون و بروون بوته‌ای، بتوان در شرایط مشابه این آزمایش تراکم را تا حدود ۱۱/۱ بوته در متر مریع افزایش داد بنحویکه میزان عملکرد دانه کاهش نیابد و مقداری علوفه نیز حاصل گردد.

REFERENCES

- ۱ - طالیان مشهدی، م. ۱۳۷۳. بررسی تراکمهای مختلف کاشت در مدلسازی شاخصهای رشد ذرت بر اساس تقویم حرارتی. چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح بناهای ایران. انتشارات دانشگاه تبریز. صفحه ۳۴۴.
- ۲ - علی یاری، ع. ۱۳۷۳. ذرت، گذشته، حال و آینده در استان فارس. انتشارات جهاد دانشگاهی استان فارس. ۴۹ صفحه.
- ۳ - مدیریت هماهنگی و برنامه و بودجه سازمان کشاورزی استان فارس. ۱۳۷۲. نگرشی بر چگونگی اجرای طرح ذرت در استان فارس. صفحه ۸۴.
4. Brown, R. H., E. R. Beaty., W. J. Ethredge. & D. D. Hayes. 1970. Influences of row width and plant population on yield of two varieties of corn. *Agron. J.* 62: 767- 770
- 5 . Buren, L. L., J. J. Mock. & I. C. Anderson. 1974. Morphological and physiological traits in maize associated with tolerance to high plant density. *Crop Sci.*14: 426 - 429.

شکل ۱۰ - تأثیر تیمار سر برداری بر وزن هزار دانه. ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی‌باشند.

شکل ۱۱ - تأثیر تراکم بر وزن هزار دانه. ستونهای با حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) نمی‌باشند.

کمتر بود. این امر احتمالاً به دلیل کاهش عرضه مواد پرورده در این بوته‌ها و ظرفیت محدود فتوستتری کمتر تک برگ بالای بلل بوده

مراجع مورد استفاده

- ۱ - طالیان مشهدی، م. ۱۳۷۳. بررسی تراکمهای مختلف کاشت در مدلسازی شاخصهای رشد ذرت بر اساس تقویم حرارتی. چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح بناهای ایران. انتشارات دانشگاه تبریز. صفحه ۳۴۴.
- ۲ - علی یاری، ع. ۱۳۷۳. ذرت، گذشته، حال و آینده در استان فارس. انتشارات جهاد دانشگاهی استان فارس. ۴۹ صفحه.
- ۳ - مدیریت هماهنگی و برنامه و بودجه سازمان کشاورزی استان فارس. ۱۳۷۲. نگرشی بر چگونگی اجرای طرح ذرت در استان فارس. صفحه ۸۴.

6. Cantrell, R. J. & J. L. Gadelman. 1981. Contribution of husk leaves to maize grain yield. *Crop Sci.* 21: 544 - 546.
7. Denmead, O. T., L. J. Frischern. & R. H. Show. 1962. Spatial distribution of net radiation in a corn field. *Agron. J.* 54: 505- 510.
8. Duncan, W. G., W. A. Williams. & R. S. Loomis. 1967. Tassel and productivity of maize. *Crop Sci.* 1: 279 - 280
9. Hashemi- Dezfouli, A. & S. J. Herbert. 1992. Effect of leaf orientation and density on yield of corn. *Agric. Res.* 11: 89-104
10. Hunter, R. B, L. W. Kaneberg. & E. E. Gamble. 1970. Performance of maize hybrids in varying plant population and row width. *Agron. J.* 62: 255-256
11. Karnel, D. L. & C. R. Camp. 1985. Row spacing, plant popluation and water management effect on corn in the Atlantic coastal plain. *Agron. J.* 77: 393-398
12. Milbourn, G. M., G. E. D. Tiely, M. K. Mock. & V. C. Heghin. 1976. performance of maize hybrids grown in conventional row and randomly distributed planting pattern. *Agron.J.* 68: 576-580
13. Reddy, V. M. & T. B. Daynard. 1983. Endosperm characteristics associated with rate of grain filling and kernel size in corn. *Mydica.* 28:339-355
14. Remison, S.U. & E. O. Lucas. 1982. Effect of planting density on leaf area and productivty of two maize cultivars in Nigeria. *Exp. Agric.* 18:93-100
15. Roy, S. K. & P. K. Biswas. 1992. Effect of plant density and detopping silking on cob growth fodder and grain yield of maize (*Zea mays L.*). *J. Agric. Sci. Camb.* 119:297-301.
16. Tetio- Kagho, F. & B. Gardner. 1988. Responses of maize to plant population density. II. Reproductive, yield and yield adjustment. *Agron. J.* 80:934-940.
17. Vasilas, B. L. & R. D. Sief. 1985. Defoliation effect on two corn inbreds and their single - cross hybrid. *Agron. J.* 77:816- 620.
18. Yoshida, S. 1972. Physiological aspect of corn yield. *Plant Physiol.* 23:437-464.

**Effects of Plant Density and Detopping on Grain
Yield and Yield Components of Maize at
Doroodzan Area of Fars Province**

Y. EMAM AND M. R. TADDAYON

Associate Professor and Former Graduate Student,
Faculty of Agriculture, Shiraz University, Shiraz, Iran.

Accepted May 16, 19

SUMMARY

The effect of plant density and detopping on grain yield and its components of single cross 704 maize hybrid was investigated at Kushkak Agricultural Research Farm of Shiraz University located at Doroodzan area of Fars province, in 1996. The experiment was arranged as split plots in a randomized complete block design with four replicates. The treatments composed of: detopping of plants two weeks after pollination at four levels i.e. leaving one, two, three leaves above the ear and control (intact plants) as main factor, and density at four levels i. e. 5.55, 6.66, 8.33 and 11.11 plants m^{-2} as sub-factor. The results showed that the highest grain yield (11250 Kg ha^{-1}) was produced when the plants at $11.11\text{ plants m}^{-2}$ density were detopped, with leaving tow leaves above the ear. The number of kernel rows per ear was not affected by detopping, however, the highest row number per ear (15.4)observed in the lowest population density treatment(i.e. $5.55\text{ plants m}^{-2}$). Maximum kernel number per ear row was achieved when three leaves were left above the ear at the lowest population density. The lowest density in the absence of detopping also produced the heaviest grains(293. 8 g for 1000 seeds). The highest population density in the absence of detopping had the highest leaf area index. The amount of forage resulted from detopping was highest at the highest plant density with maximum detopping i.e. when only one leaf left above the ear. Harvest index of the plants at 6.66 plant m^{-2} density with leaving only one leaf above the ear was the highest (52.3%). This experiment revealed that it might be possible to detop the maize plants and get some forage and even increase the grain yield of maize crop.

Key Words: Plant density, Yield, Yield components, Detopping, Maize, Forage.